

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת בא תשפ"א | גליון תתל"ה (שנה י"ח)

מדוע יש איסור לעשות קידוש לבנה בשבת?

איאתא בגמ' סנהדרין מ"ב ע"א כל המברך על החדש בזמנו כאילו מקבל פני שכינה כתיב **בפרשתן** י"ב ב' החדש הזה, וכתוב בפרשת בשלח זה אלי ואנוהו.

קימ"ל אור"ח סימן תכ"ו ס"ק ב' אין מברכים על הירח אלא במוצאי שבת, אבל בשבת אסור לקדש את הירח, רק אם זה יום אחרון ויכול להפסידו אז מותר לקדשה אף בשבת עיין משנה ברורה אר"ח סימן תכ"ו ס"ק י"ב.

איכא כמה טעמים מדוע אסור לקדש בשבת:

א. שמה יש תחומין למעלה מעשרה והוא כמקבל פני רבו למעלה מעשרה, כך כתב בשו"ת הרשב"א ח"ד סימן מ"ח, בשם הרב משה מקוצי, וכן איתא בספר מנהגי מהר"ל בסוף הלכות חג השבועות **אבל הרשב"א מדחה טעם הנ"ל משום כמה דברים:**

האחד: משום דבעיקר דין תחומין, דעת הפוסקים שאין למעלה מעשרה כיון תחומין דרבנן, ובעיא דלא איפשטא בגמ', א"כ נקטינן לקולא דאין תחומין למעלה מעשרה, וכן בשו"ת נשאל לדוד ח"ג אר"ח סימן י' תמה כן, וכן בשו"ת שבות יעקב ח"ג סימן ל"א.

השני: מה ענין תחומין שייך הכא, דהרי אין המברך קופץ עד מקום הלבנה. **יש שהקשה:** מאי שנא מרעמים וברקים שמברכים עליהן בשבת וביו"ט, ותו דהיכן מציינו נדנדון איסור לברך על מה שחוץ לתחום, והרי אפילו אם נימא דיש תחומים למעלה מעשרה, מותר אפילו לשתות ממי גשמים, דמיא נידא ולא קני שבייתה, ה"נ הלבנה ואורה מינד ניידי תמיד, וכ"ש כאן דמותר דמצוות לאו ליהנות ניתנו, כך הקשה בתפארת ישראל מו"ק פ"א משנה ז'.

ב. קידוש לבנה הוא שמחה, ושבת יש חיוב שמחה, א"כ אין עושין מצוות חבילות, כך כתב הפרי חדש אר"ח סימן תכ"ו, וכן כתב הרמ"ע מפאנו סימן ע"ח. **ובשו"ת שבות יעקב** אור"ח ח"ג סימן ל"א: **תמה עלי:** דבשבת אין חיוב שמחה דדוקא ביו"ט דכתיב ושמחת בחגיך יש חיוב שמחה משא"כ שבת.

וכן בשו"ת הב"ח סימן פ' כתב דמי שאוסר לקדש הלבנה בשבת, משום דאין מערבין שמחה בשמחה, הוא ככסיל ההולך בחושך.

הנה דבר זה אם בשבת יש חיוב שמחה יש אריכות גדולה בזה: דהתוס' מו"ק כ"ג ע"ב כתבו דבשבת ליכא חיוב שמחה, וכן כתב השיטה מקובצת כתובות ז' ע"א ד"ה וכתב

הרמב"ם דמה שכתב הרמב"ם דאסור לישא אשה בשבת משום דאין מערבין שמחה בשמחה, לא נהירא דבמועד כתיב ושמחת בחגיך, אבל בשבת ליכא חיוב שמחה וכן כתב התשב"ץ בח"ג סימן רצ"ח, עיין דעת תורה אור"ח סימן רמ"ב שהאריך בזה, עיין תורת חיים סופ"ק דחולין הקשה על זה איך אמרינן ישמחו במלכותך בשבת אבל בספרי פרשת בעלונך מובא בב"י אר"ח סימן רפ"א איתא ביום שמחתכם אלו שבתות.

ג. כיון דקידוש לבנה עושין את המצוה בשמחה ורגיל לבא לידי רקודין וזה אסור בשבת, ואף דרקודין של מצוה התירו בשבת, וכמו בשמחת תורה, שאני התם דאי אפשר לדחות היום, משא"כ הכא דאפשר לעשות המצוה מקודם השבת או לדחות לאחר השבת לכן לא התירו, כך כתב בשער הציון אר"ח סימן תכ"ו ס"ק י"ב.

יש לציין: דבשו"ת התעוררות תשובה ח"א סימן ר' כתב דאם שבת היה יום אחרון ומקדשה בשבת, שלא ירקוד כשאומר כשם שאני רוקד. **ד. דהוא תחינה ובקשה ואין אומרין אותה ביו"ט, לכן אין מקדשין הלבנה בשבת ויו"ט, כך כתב מהר"ל הנ"ל.**

ובשבות יעקב ח"ג סימן ל"א **תמה עלי:** וז"ל הנה יגעתי ולא מצאתי שום תחינה בברכת הלבנה, ואפילו אם נימא דיש תחינה, שרי משום דהוא טופס ברכה, וכמו שאנו אומרים בתפילה אבינו אב הרחמן בשבת, וכן אור חדש על ציון תאיר.

ה. כיון שלא שגור ברכת הלבנה בעל פה כיון דאומרים אותו פעם בחודש, ויקח סידור, חיישינן שמה יוציא את הסידור לרה"ר, כך כתב בשדה חמד מערכת ראש השנה סימן ב' ס"ק ב', וכן בשו"ת גנוי יוסף סימן קמ"ו ס"ק ד'.

ו. כיון דכתיב ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע וגו' והיו לאותות ולמועדים, ושבת ויו"ט הם גופן אות, וכשם שאין מניחים תפילין ביו"ט ובשבת מטעם זה, כך מביא בשו"ת שבות יעקב ח"ג סימן ל"א.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב מרדכי בן הרב **יחיאל לגאמי** שליט"א ירושלים להצלחתו והצלחת ווגו **רנית בת רבקה** הצלחה בכל נוחת מהילדים **נתנאל ניו"י יחיאל ניו"י ונריה ניו"י** ליראת שמים, בריאות הנפש והגוף ולרפואה שלימה

למור אבי הרה"ג **יחיאל זכריה בן רומיה ויחיא** אלישבע בת **מורי סליימן** ליאור בת **מתילדה** פנינה בת **רוזה אשר** (אוש"י) בן **תמר** הילד **לביא בן יחיאל ותהילה**

לזיווג הגון משרוש נשמתו **לאברהם בן לאה ויצחק** לעילוי נשמת **נעמי בת חסן** ב' באדר התשע"ט ת.נ.צ.ב.ה. **יחיא בן שלם** ט"ו בשבט התש"מ ת.נ.צ.ב.ה. **מארי יחיא בן יוסף** י"ט אדר התשנ"ג ת.נ.צ.ב.ה. **רומיה בת יוסף** י"ב אדר התשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. **שמשון בן שמחה** ב' תמוז תש"פ ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרה"ג **אליעזר אהרן גוטליב** שליט"א ליקווד בעל מהדורת מעדני אשר חלק ז' לעילוי נשמת אמו **ה"ה מרת ח' בת הרב יצחק ע"ה** נפטרה י"ב שבט תשע"ט הונצח לרגל היארצייט הראשון ת.נ.צ.ב.ה.

מדוע לא נהגו הנשים לקדש הלבנה

מאי שנא משאר מצוות שמחמירות לקיימן אע"פ שפטורות?

הנה בהרבה מצוות עשה שהזמן גרמא אע"פ שנשים פטורות, מחמירים לקיימם.

יש להקשות: מאי שנא מצות קידוש לבנה שנשים אין מחמירים על עצמם לקיימם כמו שאר מצוות, כך הקשה הש"ה בשער האתינות אות ק' קדושה כ"ח, וכן במשנה ברורה אור"ח סימן תכ"ו, עיין גמי סנהדרין מ"ב ע"א.

איכא כמה תרוצים

א. ע"פ מה דאיתא בגמ' עירובין ק' ע"ב דהנשים נתקללו להיות עטופים כאבלים, וקימ"ל אור"ח סימן תכ"ו שאין מקדשין את הלבנה אלא בשמחה, א"כ אשה שאינה בשמחה אינו יכולה להחמיר על עצמה ולקדש את הלבנה, כך תירץ בשו"ת שבות יעקב אור"ח ח"ב סימן י"א.
ובזה מבאר: הא דאמרין בגמ' עירובין צ"ו ע"א דמיכל בת שאול הניחה תפילין ולא מיחו בה חכמים, ונדחק התוס' שם מהיכי תיתי למחות, ולפי זה י"ל דהא קמ"ל שלא תימא שיש למחות בידה כיון דהיא עטופה כאבל לא תניח תפילין, ואע"ג דכל ימי אבילות חוץ מיום ראשון מניח אבל תפילין, מ"מ בעי ליתובי דעתו כדאיתא בש"ע יור"ד סימן שפ"ח גם בשעת הבכי לא יניח תפילין, ונשים דמעשה מצויה, וגם אינה יודעת לזוהר ביתובי דעתה הו"א דאסורות להניח.

ומסיק: דבאיש אבל יכול לקדש הלבנה, שאין לבטל מצוה שהיא מחויב בה מטעם זה, משא"כ בנשים, וכן פסק בשו"ת שער אפרים סימן צ"ה דאבל חייב בקידוש לבנה, עיין שדה חמד חלק ו' ע"מ פ"ה.

אבל בשו"ת להגאון רבי יהודה מילר זצ"ל סימן קי"א, הובא בשו"ת חכם צבי ליקוטים סימן קמ"ו תמה על סברא הנ"ל, דא"כ כל המצוות שנוהגות באבל ינהגו גם באשה כל ימי חייה, וזה לא עלה ולא יעלה על דעת שום בר דעת, אלא הטעם כמו שכתב הש"ה מובא לקמן.

ב. נראה בעיני שמטעם זה מתרחקים הנשים ממצוה זו, אע"פ שמקיימין הרבה מצוות שהזמן גרמא, כגון שופר ולולב, ולא ראינו מעולם נשים מקיימות קידוש לבנה, אף שהן נזהרות בכל התפלות, מפני שפגם הלבנה גרמה האשה הראשונה, דהיינו חטא חוה, ומתרחקים מפני הבושה, כך כתב שלי"ה הקדוש שער האתינות אות ק' קדושה כ"ח.

ג. נראה לומר עוד טעם כיון דקידוש לבנה חייבים לעשות דווקא בחוץ ואסור לעשותו בבית כמבואר לקמן באריכות, א"כ אשה דכל כבודה בת מלך פנימה, לכן אין מברכות, משא"כ שאר מצוות יכולים לקיים בבית לכן מקיימות, וכעין שכתב החתם סופר שבת כ"א ע"ב דלכן אין נשים מדליקות נרות חנוכה כיון דעיקר תקנה בחוץ וכל כבודה בת מלך פנימה, א"כ ה"ה הכא, מעדני אשר, ועיין שו"ת כתב סופר אור"ח סימן ל"ד מה שכתב עוד טעם בזה, ועיין שו"ת רב פעלים ח"ד סימן ל"ד.

האם יש איסור לקדש הלבנה תחת מטריה או תחת אילן?

הנה איתא ברמ"א אור"ח סימן תכ"ו ס"ק ד' שאין מברכים על הלבנה תחת הגג אלא בחוץ.

איכא כמה טעמים בזה

א. כדי שלא יאהיל עליו הטומאה, בעת קיום המצוה של קידוש לבנה, כן כתב במהר"ל, מובא במגן אברהם אור"ח סימן תכ"ו.

ובשו"ת אגרות משה ח"א סימן קמ"ד תמה על טעם זה, דמדוע יש קפידא בקידוש לבנה יותר משאר כל המצוות ודבר שבקדושה שעושים תחת הגג ולא חיישינן שיהאיל על הטומאה, ובפרט בסתם בתים וגגות שכהן מותר להיכנס שם ואין חוששינן לטומאה.

ב. דקידוש לבנה הוא כקבלת פני השכינה ואין זה דרך כבוד שיהא עומד תחת הגג, לפיכך יוצאין מתחת הגג לרחוב כדרך שיוצאין לקראת מלכים, כן כתב במשנה ברורה שם.

ומסיק: המשנה ברורה דהלכה זו רק לכתחילה, אבל מי שחושש באיזה מיחוש שלא יוכל ליצא לחוץ, אי נמי שהמקום אינו נקי יקדש בביתו דרך חלון או פתח הפתוח נגד הלבנה, ולכתחילה צריך לפתוח את החלון כדי לראות את הלבנה, ואם היא חולה ויכול להצטנן אז בדיעבד יכול לקדש על הלבנה כשרואה אותו דרך החלון כך כתב במשנה ברורה אור"ח סימן תכ"ו, ואע"פ שבגמ' ראש השנה כ"ד ע"א אמרין דאם ראו את הלבנה דרך עששית אינו יכול לקדש את הלבנה, שם מיירי כשרואה את הלבנה רק דרך עששית, אבל כאן מבעד החלון רואה את הלבנה המקורית לכן מהני, כך כתב בשו"ת שבות יעקב סימן אור"ח סימן קכ"ו, ועיין שו"ת דבר שמואל סימן רצ"ב.

יש לחקור האם תחת אילן או תחת מטריה מותר לקדש הלבנה או דילמא היא כמו תחת הגג שאסור לקדש שם את הלבנה.

הנה לפי הסברא נראה דלטעם הראשון יש איסור נמי לקדש הלבנה תחת אילן או מטריה דנמי שייך בזה אהל, אבל לפי טעם השני ליכא איסור באילן ובמטריה.

ובשו"ת ישכיל עבדי חלק ח' סימן ל"ח ס"ק ג' כתב שמותר לקדש הלבנה תחת אילנות ולא דמי לבית, משום דרוב הפוסקים סבירא ליה דעיקר טעם שאין מקדשין תחת הגג משום דצריך לצאת כמו מלך, א"כ תחת האילן שהוא בחוץ, א"כ הוא שפיר יציאה כמו לקראת מלך ומותר לכתחילה לקדש שם את הלבנה, ואפילו לפי טעם הראשון נמי מותר לקדש הלבנה תחת אילן דשם אתה רואה בודאי שאין שם מת.

מדוע אין מברכים שהחיינו על מצות קידוש לבנה כמו שמברכין בכל מצוה?

יש להקשות: מדוע אין מברכים שהחיינו על קידוש לבנה כיון דהויה מצוה.

איכא כמה טעמים:

א. ע"פ מה שכתב המג"א אור"ח סימן תכ"ב דלכך אין מברכים שהחיינו על הלל בראש חודש, משום דלפעמים הוא בתוך ל' יום ואין מברכים שהחיינו רק על דבר שהוא בהפסק ל' יום, א"כ לכך אין מברכים על קידוש החודש, כך כתב באליה רבה אר"ח סימן תכ"ו.

ב. ע"פ מה שכתב החת"ס דלעתיד לבא יהא אור הלבנה כאור החמה, א"כ כשמקדש את הלבנה הוא מזכיר את צערו שנתמעט האור שלה, לכך אין מברכים שהחיינו כמו שאין מברכים על כל דבר שיש בו צער כמו שכתבו התוס' סוכה מ"ו ע"א, כך כתב בשו"ת כתב סופר אר"ח סימן ל"ד.

ליהודים היתה אורה - אורה זו תורה
הודעה משמחת
לקראת שמחת הבר מצוה לבני היקר כמר **מרדכי אלימלך אברהם** נ"ו
שתקיים א"ה בליל פורים
עומד לצאת א"ה
ספר מעדני אשר חג הפורים
מאות חקירות הלכתיות בעניני חג הפורים
כל מי שרוצה להצטרף לאלו שנמנו לדבר מצוה
והתקשרו ליטול חלק בהוצאות המרובות של הדפוס
יפנה לטלפון 053-3166560

בפרשתן י"ג ט"ז והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין ענין וגו'.

איתא בגמ' מנחות ל"ז ע"א אמרינן "ידכה" יד כהה שהוא יד שמאל, מכאן ילפינן

דצריך להניח תפילין על יד שמאל, ובספר מעדני אשר פרשת ואתחנן תשס"ז הבאתי קושיית האחרונים על הא דאיתא בגמ' ברכות ס"ב ע"א וכן קימ"ל אור"ח סימן כ"ט דצריך לקנח בבית הכסא ביד שמאל, ולא בימין משום דקושר בה תפילין, דיש להקשות הרי שמאל עדיפא, שהרי מניחים עליו התפילין, א"כ הו"א המצוה והקדושה עצמה ע"ש תרוצים נפלאים.

יש להקשות: מדוע מצות חשובה כמו מצות תפילין מניחים אותה על יד שמאל הפחות חשובה, הרי יד ימין הוא החשוב בכל מקום, כך מקשה בחזקוני בפרשתן, וכן בכלי יקר, וכן באור החיים הקדוש.

איכא כמה תרוצים:

א. לפי שהימין מזומנת לכל דבר ומושיטין אותה בכל מקום לפי שהיא עסקנית מן השמאלית ואין נכון שיהיו השמות נתונים עליה, כך תירץ בחזקוני בפרשתן.

ב. לפי שהימין מזומן לקשור התפילין על יד השמאל ולא השמאל על הימין, כך תירץ בחזקוני בפרשתן.

ג. להורות שלא בכח יגבר איש כי אם לה' המלחמה, לפי שיד האדם כהה וחלושה מלעשות גדולה או קטנה אם לא כי יד ה' עשתה זאת המחזיק בידו, ועל כן צוה ה' להניח התפילין אשר שם ה' חקוק בהם על יד כהה להורות שיד ה' החזקה הימנית היא הנותנת כח ליד כהה זו, ולהורות נתן בלבם שאין שום מעשה תלוי בפעולת האדם כי אם בעזר ה' יתברך, כך כתב בכלי יקר בפרשתן.

ד. להיותו מכוון כנגד הלב שבצד שמאל, לכן מניחים אותו ביד שמאל, כך כתב האור החיים ע"פ דברי הגמ' מנחות ל"ז ובענין מי שיש לו הלב על צד ימינו באיזה יד יניח תפילין עיין שו"ת א"ת צבי סימן קט"ו, וכן בשו"ת דובב מירשים חלק ב' סימן מ"ו שאפילו נתברר שיש לו לב בצד ימין מניח תפילין בשמאלו.

ה. נראה לתרץ, דהנה כתיב שמות ט"ז ו' "מינך ה' נאדרי בכח מינך ה' תרעץ אויב" וכתב רש"י שם וז"ל ימינך מינך שני פעמים כשישראל עושין את רצונו של מקום השמאל נעשית ימין עכ"ל, והנה כתוב שמות י"ג ט"ז "והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים" נמצא שמניחים תפילין ביד שמאל לזכור כי בחזק יד היינו שגם השמאל נהפך לימין הוציאנו ה' ממצרים, ולפי זה אתי שפיר שמניחין תפילין ביד שמאל שזה בעצם רמז שהשמאל נהפך לימין ביציאת מצרים, כך תרצו הגאון רבי שלמה אשכנזי שליט"א ראש כולל בוסטון ירושלים, והגאון גמליאל רבנוביץ שליט"א בני ברק מח"ס גם אני אודך

ו. נראה לתרץ, דמצינו שחז"ל קבעו הלכות על פי הכלל שבתורה "דרכיה דרכי נועם" סוכה ל"ב יבמות ט"ז והואיל ומצות התפילין במקורה היתה ללכת בהם כל היום כולל לעסקים ולמלחמה, אילו היו התפילין על זרוע החזקה היו מפריעים לפעולות היומיומיות של האדם ובודאי שהיו מפריעים ליוצא לקרב לאחוז בחרב ולהלחם כראוי, לכן הקפידה תורה שהתפילין יונחו על הזרוע שאין עושים בה את רוב המלאכות דהיינו יד כהה, ולפי הנ"ל אתי שפיר מדוע כאן לא ציינה התורה יד מסוימת ימין או שמאל אלא דווקא היד החלשה, כך תירץ הרה"ג פנחס רבינוביץ שליט"א לייקווד.

מעדני אשר: בא אלי אברך ושאל אותי באיזה יד להניח תפילין שאלתי אותו איפה הנחת תפילין עד היום, אז ענה לי ביד שמאל שאלתי אותו א"כ מדוע אתה שואל עכשיו אז אמר לי כי אנשים בתקופה אחרונה אומרים לו שיש לו שתי ידים שמאלניות לכן נתעורר לו השאלה.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וזייעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משו"ע ומשנה ברורה

ידיעת הפרשה

- א] חידה. איזה רשעים גדולים לא נתייאשו מהגאולה על אף רשעותם.
- ב] חידה. למה המן חשב שיצליח על היהודים בגלל מה שקרה במכת חושך לישראל.
- ג] חידה. האם צריך לצלות הפסח לשמה?
- ד] חידה. היכן יש ראייה בפרשה ליסוד המבואר בריש שבת לגבי מלאכת הוצאה, שהכנסה נקראית הוצאה.
- ה] חידה. היכי תמציי חמץ שמורת באכילה מדאורייתא ואעפ"כ חייב מדאורייתא לבערו?

ידיעת הלכות שבת

- ו] קשירת מגילת הגביא. אחרי קריאת ההפטרות בספר נביא יחזקאל בשבת פרשת 'זארא', קשר בעל הקורא את המגילה בעניבה על גבי קשר (בדומה לקשר נעלים). האם מותר לו לעשות זאת? (הכוונה לאלו שנוהגים לקרוא ההפטרות מתוך נביא בקלף).
- ז] בורר לאחר זמן, חידוד. כתוצאה מקצר חשמלי בכתה הפלטה החשמלית בבית משפ' וייל בשבת בבוקר בשעה 10.00. על הפלטה היה בין היתר סיר ובתוכו תערובת של חתיכות קטנות של דגים ברוטב עם אורז וחתיכות קטנות של תפוחי אדמה, שהיו מיועדים לסעודה שלישית. מקרה דומה בדיוק קרה בבית משפ' גורן. הגב' וייל והגב' גורן החליטו להגיש בסעודה שלישית רק את הדגים ללא התוספות, לכן הוציאו בשבת בצהריים (בשעה 12.00) מהסיר של הדגים את חתיכות דג, שמו אותם בסיר אחר והניחו סיר זה (שבו אין רוטב, כי אין להתייחס למעט הרוטב שנשאר דבוק בדגים שהועברו) על מכסה מיחס המים החשמלי כדי שיתחמם עד למועד הסעודה השלישית (כ- 16.45). הכיצד הגב' וייל עברה על איסור תורה של בורר, והגב' גורן לא עברה על איסור תורה אך צריכה "להשתדל לא לעשות זאת", מדוע?
- ח] אמירה לגוי. הרב קליין גילה בליל שבת ששכח לחבר את הפלטה החשמלית לחשמל. על הפלטה עמד הסיר עם הצולנט שהיה מבושל כל צורכו אך קר לגמרי, בצולנט שבסיר היה רוטב. האם מותר לרב קליין לעשות את הפעולות הבאות: א. לומר לגוי לחבר את הפלטה לחשמל. ב. לומר לגוי להניח את סיר החמין על פלטה דולקת של שכנים.
- ט] נמלך בקידוש. אחרי תפילת מוסף בשבת ישבו המתפללים כמנהגם בבית המדרש 'פחד יצחק' לקידושא רבה. הרב גרין ישב כהרגלו ליד הרב באום חברו. לאחר שרב בית המדרש קידש על היין, קם הרב גרין, לפני שטעם משהו, ללכת והסביר לרב באום שהוא הולך לבית מדרש אחר, שם חברו עושה קידוש לכבוד הולדתו, אך מאחר ששם מסוימים את התפילה מוקדם יותר ובודאי התחילו את הקידוש, הוא התכוון לצאת בקידוש של הרב על מנת לאכול את המזונות וכד' בבית המדרש השני. הרב באום אמר לו שאסור לו לעשות זאת, שכן אם לא יאכל במקום בו שמע את הקידוש לא יצא בקידוש ויצטרך לעשות קידוש בבית המדרש השני לפני שיאכל. הרב גרין נמלך, ישב ואכל שיעור מזונות. האם הרב גרין יצא בקידוש למרות שכאשר שמע אותו התכוון לאכול במקום אחר?
- י] קידוש במקום סעודה. הרב באום אמר לתלמידיו, שמותר לעשות הפסק של שעה ויותר בין קידוש לסעודה ובלבד שההפסק יהיה לצורך הסעודה. והוסיף ואמר: "כל אחד מכם עשה זאת ויעשה זאת". למה התכוון?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס בהגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכויו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/י ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [נבחרים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 - 9:00 בבילד]. השולחים בכתב יד, בפקס, הקפידו על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקלד במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד ר"ח אדר

שמות הזוכים בפרס כל אחד ב500 ₪ - לחודשים כסלו טבת

הרב משה יחיאל ראטה שליט"א ירושלים

הרב יהושע כהן שליט"א בני ברק

הבחור יעקב היימן נ"ו ישי"ק משך חכמה

הבחור יהודה דבורה נ"ו ישי' תורה בתפארתה

